

- 3) Συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης η άποψη ότι προϋπόθεση για την αναγνώριση μη υλικής ζημίας είναι μια συνέπεια ή επίπτωση της παράβασης να έχει συγκεκριμένη τουλάχιστον βαρύτητα, η οποία να ξεπερνά τον εκνευρισμό που προκλήθηκε από την παράβαση;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησαν στις 17 Μαΐου 2021 οι Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 5 Μαρτίου 2021 στην υπόθεση T-885/19, Aquind Ltd κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-310/21 P)

(2021/C 320/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (εκπρόσωποι: S. Goldberg, E. White, C. Davis, Solicitors)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Βασίλειο της Ισπανίας, Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να κρίνει βάσιμη την πρωτοδικώς ασκηθείσα προσφυγή και να ακυρώσει τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό της Επιτροπής (ΕΕ) 2020/389 (¹) καθόσον αφορά τις ανααιρεσείουσες· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα τόσο της ανααιρετικής όσο και της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι ανααιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός της Επιτροπής (ΕΕ) 2020/389 θα έπρεπε να έχει θεωρηθεί ως οριστική πράξη κατά την ημερομηνία εκδόσεώς του και όχι κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του, η οποία εξαρτιόταν από τη μη υποβολή αντιρρήσεων εκ μέρους του Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου. Επομένως, η άσκηση προσφυγής κατά του κανονισμού αυτού ήταν δυνατή ακόμη και πριν από την ημερομηνία δημοσίευσής του. Ως εκ τούτου, οι ανααιρεσείουσες φρονούν ότι το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένα τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με τις πράξεις που δεν είναι δεκτικές προσφυγής.

(¹) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2020/389 της Επιτροπής, της 31ης Οκτωβρίου 2019, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 347/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τον ενωσιακό κατάλογο έργων κοινού ενδιαφέροντος (ΕΕ 2020, L 74, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 18 Μαΐου 2021 — CM κατά TimePartner Personalmanagement GmbH

(Υπόθεση C-311/21)

(2021/C 320/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα, εκκαλούσα και αναιρεσείουσα: CM

Εναγομένη, εφεσίβλητη και αναιρεσίβλητη: TimePartner Personalmanagement GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πώς ορίζεται η έννοια της «γενικής προστασίας των προσωρινά απασχολούμενων» στο άρθρο 5, παράγραφος 3, της οδηγίας 2008/104/ΕΚ (*) και ειδικότερα, έχει η έννοια αυτή ευρύτερο περιεχόμενο από εκείνο που προβλέπουν, κατά τρόπο δεσμευτικό, το εθνικό δίκαιο και το δίκαιο της Ένωσης ως προστασία για όλους τους εργαζομένους;
- 2) Ποιες προϋποθέσεις και ποια κριτήρια πρέπει να πληρούνται για να γίνει δεκτό ότι οι διατάξεις που παρεκκλίνουν από την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, την οποία κατοχυρώνει το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/104 όσον αφορά τους όρους εργασίας και απασχόλησης των προσωρινά απασχολούμενων, περιλαμβάνονται σε συλλογική σύμβαση η οποία σέβεται τη γενική προστασία των προσωρινά απασχολούμενων;
  - α) Πρέπει ο έλεγχος τηρήσεως της γενικής προστασίας να στηρίζεται –κατά τρόπο αφηρημένο– στους συλλογικούς όρους εργασίας των προσωρινά απασχολούμενων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής τέτοιας συλλογικής συμβάσεως ή επιβάλλεται συγκριτική εκτίμηση μεταξύ των συλλογικών όρων εργασίας και των όρων εργασίας που υφίστανται στην επιχείρηση στη διάθεση της οποίας τίθενται οι προσωρινά απασχολούμενοι (έμμεσος εργοδότης);
  - β) Σε περίπτωση παρεκκλίσεως από την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως όσον αφορά τις αποδοχές, επιβάλλει ο σεβασμός της γενικής προστασίας, που υπαγορεύει το άρθρο 5, παράγραφος 3, της οδηγίας 2008/104, την ύπαρξη μόνιμης σχέσης εργασίας μεταξύ της εταιρίας προσωρινής απασχόλησης και του προσωρινά απασχολούμενου;
- 3) Πρέπει ο εθνικός νομοθέτης να υπαγορεύει στους κοινωνικούς εταίρους τις προϋποθέσεις και τα κριτήρια σχετικά με τον σεβασμό της γενικής προστασίας των προσωρινά απασχολούμενων κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, της οδηγίας 2008/104, όταν τους παρέχει τη δυνατότητα να συνάπτουν συλλογικές συμβάσεις οι οποίες περιέχουν διατάξεις παρεκκλίνουσες από την επιταγή της ίσης μεταχειρίσεως όσον αφορά τους όρους εργασίας και απασχόλησης των προσωρινά απασχολούμενων και το εθνικό καθεστώς συλλογικών συμβάσεων προβλέπει απαιτήσεις που θα μπορούσαν να εξασφαλίσουν τη δέουσα στάθμιση συμφερόντων μεταξύ των συμβαλλομένων μερών της συλλογικής συμβάσεως;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα:
  - α) Διασφαλίζεται ο σεβασμός της γενικής προστασίας των προσωρινά απασχολούμενων κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, της οδηγίας 2008/104, με νομοθετικές διατάξεις οι οποίες, όπως και ο *Arbeitnehmerüberlassungsgesetz* [γερμανικός νόμος περί διαθέσεως προσωπικού] ως ισχύει από την 1η Απριλίου 2017, προβλέπουν κατώτατο όριο αμοιβής για τους προσωρινά απασχολούμενους, μέγιστη διάρκεια διαθέσεως στον ίδιο έμμεσο εργοδότη, χρονικό περιορισμό της παρεκκλίσεως από την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως όσον αφορά τις αποδοχές, τη μη εφαρμογή καθεστώτος που απορρέει από συλλογική σύμβαση και παρεκκλίνει από την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως όσον αφορά προσωρινά απασχολούμενους οι οποίοι, κατά τους έξι τελευταίους μήνες πριν από τη διάθεσή τους στον έμμεσο εργοδότη απολύθηκαν από αυτόν ή από εργοδότη που ανήκει στον ίδιο όμιλο με τον έμμεσο εργοδότη κατά την έννοια του άρθρου 18 του *Aktengesetz* [γερμανικού νόμου περί ανωνύμων εταιριών], καθώς και την υποχρέωση του έμμεσου εργοδότη να εξασφαλίζει στους προσωρινά απασχολούμενους, καταρχήν, υπό τους ίδιους όρους με αυτούς που ισχύουν για τους μόνιμους εργαζομένους, πρόσβαση σε εγκαταστάσεις ή υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας (όπως, μεταξύ άλλων, εγκαταστάσεις φύλαξης παιδιών, παροχή σίτισης και μέσα μεταφοράς);
  - β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό:

Ισχύει τούτο ακόμη και στην περίπτωση που ανάλογες νομοθετικές διατάξεις, όπως αυτές του *Arbeitnehmerüberlassungsgesetz* ως ισχύει μέχρι τις 31 Μαρτίου 2017, δεν προβλέπουν χρονικό περιορισμό της παρεκκλίσεως από την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως όσον αφορά τις αποδοχές και η απαίτηση ότι η διάθεση μπορεί να είναι μόνον «προσωρινή» δεν συγκεκριμενοποιείται από απόψεως χρόνου;

- 5) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα:

Όταν υφίστανται διατάξεις συλλογικών συμβάσεων που παρεκκλίνουν από την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως όσον αφορά τους όρους εργασίας και απασχόλησης των προσωρινά απασχολούμενων δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 3, της οδηγίας 2008/104, μπορούν τα εθνικά δικαστήρια να ελέγχουν τις εν λόγω συλλογικές συμβάσεις χωρίς περιορισμούς, προκειμένου να διαπιστώσουν αν οι παρεκκλίσεις πραγματοποιήθηκαν με σεβασμό στη γενική προστασία των προσωρινά απασχολούμενων ή

επιτάσσει το άρθρο 28 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή/και η επισήμανση της «αυτονομίας των κοινωνικών εταίρων» στην αιτιολογική σκέψη 19 της οδηγίας 2008/104 να παρέχεται στα συμβαλλόμενα μέρη των συλλογικών συμβάσεων διακριτική ευχέρεια ως προς τον σεβασμό της γενικής προστασίας των προσωρινά απασχολούμενων η οποία μπορεί να ελεγχθεί δικαστικά μόνον σε περιορισμένο βαθμό και –αν ναι– πόσο ευρεία είναι η ευχέρεια αυτή;

(¹) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, περί της εργασίας μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης (ΕΕ 2008, L 327, σ. 9).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Raad van State (Βέλγιο) στις 21 Μαΐου 2021 —
Monument Vandekerckhove NV κατά Stad Gent, παρεμβαίνουσες: Denys NV, Aelterman BVBA**

(Υπόθεση C-316/21)

(2021/C 320/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Monument Vandekerckhove NV

Καθού: Stad Gent

Παρεμβαίνουσες: Denys NV, Aelterman BVBA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η διάταξη του άρθρου 63, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ, αυτή καθαυτή και σε συνδυασμό με το πεδίο εφαρμογής των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης, ήτοι της ίσης μεταχείρισης, της απαγόρευσης διακρίσεων και της διαφάνειας στις δημόσιες συμβάσεις, την έννοια ότι η αναθέτουσα αρχή οφείλει, όταν διαπιστώνει ότι δεν πληροί τα κριτήρια επιλογής ο φορέας σπουδαίου οποιου τις ικανότητες στηρίζεται ο οικονομικός φορέας, να αξιώσει από τον οικονομικό φορέα την αντικατάσταση του εν λόγω φορέα ή μήπως έχει την έννοια ότι στην ανωτέρω περίπτωση η αναθέτουσα αρχή απλώς δύναται να αξιώσει την ως άνω αντικατάσταση εάν ο οικονομικός φορέας επιθυμεί να επιλεγεί ως ανάδοχος της σύμβασης;
- 2) Υπάρχουν συνθήκες υπό τις οποίες η αναθέτουσα αρχή, ανάλογα δε και με την εξέλιξη της διαδικασίας ανάθεσης, βάσει των αρχών της ίσης μεταχείρισης, της αποφυγής διακρίσεων και της διαφάνειας, (πλέον) δεν υποχρεούται ή δεν δύναται να απαιτήσει την πραγματοποίηση της αντικατάστασης;

(¹) ΕΕ 2014, L 94, σ. 65.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 25 Μαΐου
2021 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid κατά B.**

(Υπόθεση C-323/21)

(2021/C 320/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State